Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція вôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованї.

Рекламаціи неопечатанї вôльнї вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 173. Субота 3 (15) Серпня 1891. Рôкъ I.

По гостинѣ сербского короля.

Молодый король сербскій побувши въ Петербурзѣ и Вѣдни выѣхавъ теперь зъ своими опѣкунами Рістичемъ и Пашічемъ до Франціи а по дорозѣ стрѣтить ся зъ своимъ батькомъ. Єсть то на всякій случай характеристичный объявъ, що молодый король вôдбувши свою першу подорожь політичну и побувши въ гостинѣ на двохъ великихъ дворахъ въ Европѣ, ѣде теперь до свого батька а опѣкуны его тому не противлять ся. Можна зъ того вносити, що король Миланъ, мимо того, що держить ся зъ далека вôдъ Сербіи, не переставъ вплывати посередно на хôдъ єи політики. Батько, першій реґентъ и першій міністеръ будуть теперь певно розъясняти молодому королеви враженя, якї вôнъ вѣднѣсъ зъ першои своєи подорожи по Европѣ, але при сѣй нагодѣ певно що ще бôльше и самї будуть застанôвляти ся надъ єи результатами.

Нинѣ нѣхто вже не може сумнѣватись, що подорожь сербского короля не такъ мала на цѣли ввести его въ жите політичне и познакомити зъ сусѣдными дворами, якъ радше визондувати ситуацію політичну и настрôй найважнѣйшихъ державъ супротивъ Сербіи. Королеви Александрови ще три роки до повнолѣтности и вôнъ мавъ ще часъ ѣздити по Европѣ; то, що єму пôдъ носомъ показавъ ся вже чорный мохъ, не могло ще нѣякою бути причинною его подорожи а видко, що було щось важнѣйшого. Реґентія и правительство мусѣли остаточно добре розяснити собѣ ситуацію а нагоду до того подавала якъ найлѣпше подорожь короля. Тожь єи и пôднято.

Молодый король и его опѣкуны дорадники знають вже теперь якъ стоять и поѣхали подѣлитись своими вѣдомостями зъ бувшимъ королемъ. За мало ще знаємо результаты подорожи короля Александра, щобы о нихъ можна широко поговорити, але вже то, що знає ся, вказує, що подорожь та бодай що до Россіи не дуже свѣтло выпала. Загально говорять, що сербскї паломники по примѣру деякихъ галицкихъ „Славянъ“ ѣздили до Петербурга по „пособія“ та ихъ — не дôстали. Россія сама теперь въ клопотѣ, бо має голодъ у себе. Пôдъ взглядомъ політичнымъ мабуть також не богато зыскали. Россія мусѣла очевидно того жадати, щобы Сербія станула зовсѣмъ по єи сторонѣ, на що сербскї мужѣ не могли пристати и зъ вôдси ихъ иґнороване на котре теперь такъ загально Сербы нарѣкають. Царь лишивъ свого гостя дома а самъ поѣхавъ до Фінляндіи не лишивши навѣть свого заступника. Першого реґента Рістича иґноровано на кождôмъ кроцѣ.

За то дôставали сербскї гостѣ руку вôдъ всѣлякихъ панславістôвъ. Коли у короля явилась депутація славянского благотворительного комітета, сказавъ ґен. Кіраєвъ до него: Въ Вашôй особѣ витаємо не лишь короля Сербіи, и похрестника покôйного царя але также и сербскій народъ, котрый звязаный зъ нами потрôйнымъ нерозлучнымъ союзомъ; историчною традиціею, єдностію расы и вѣры. Суть на свѣтѣ люде, котрымъ не подобаєсь сей союзъ, котрї его боять ся и хотѣли бы его згладити зъ свѣта. То не смѣє статись. Та звязь нѣколи не розôрве ся а запорукою тою тї принятя, якї вамъ зроблено въ старôмъ Кієвѣ, въ царскôй Москвѣ и мѣстѣ Петра. Але вже просто ароґантною була промова журналіста, очевидно хрещеного жида россійского, Зісмана, котрый такъ сказавъ: „Я мавъ щастє служити Вашому свѣтлому вôтцеви въ интересѣ Сербіи; буду щасливый, коли дасьте нагоду и собѣ служити, але не лишь въ интересѣ нинѣшнои Сербіи, но также въ интересѣ великои всеполучаючои Сербіи, коли Бѣлградъ не буде на краю Сербіи але въ єи серединѣ.“

Отъ зъ такими науками выѣхавъ молодый король зъ Россіи. Якї науки дôставъ вôнъ въ Ишлю, не знати. Фактомъ лишь єсть, що Рістичь и Пашичь конферували тамъ довго зъ ґр. Кальнокимъ и що король телеґрафувавъ до свого вôтця доносячи єму, якій вôнъ дуже радъ зъ принятя, якого зазнавъ на цѣсарскôмъ дворѣ.

Справы краєвї.

(Промыслъ нафтовый въ Галичинѣ). Вôдколи копальнѣ нафты и земного воску перейшли пôдъ доглядъ гôрничный, т. є. вôдъ 1886 р. оголошує міністерство справъ внутрѣшныхъ у Вѣдни въ своихъ справозданяхъ також справозданя, обôймаючи вôддѣлъ нафтово-озокерітовый (земного воску). После справозданя за часъ вôдъ 1886 до 1889 року станъ промыслу нафтового представляє ся въ числахъ такъ:

Въ 1886 р. выдобули ропы 425.387 метричныхъ сотнарôвъ, вартости 1,681.207 зр.; середна цѣна 1 стм. 3·90 кр., робôтникôвъ занятыхъ було 2917.

Спадаючї звѣзды.

Мабуть нема нѣкого, хто бы колись въ своѣмъ житю не видѣвъ, якъ спадала звѣзда зъ неба. Коли лѣтомъ въ погôдный теплый вечеръ выйдемо на дворъ и споглянемо на звѣздисте небо, то майже певно побачимо, якъ попередъ нашї очи пересунесь якъ колибъ блыскавка маленька звѣздочка, що ще передъ хвилькою блищала на небѣ и спадаючи великимъ каблукомъ потахне и десь пропаде якъ колибъ упала на землю и погасла. Єсть се такъ часте зъявище въ природѣ, що народъ нашъ ажь склавъ о нѣмъ пѣсоньку въ котрôй спѣває ся:

Гей! звѣзда! що зъ небесъ упала,
Летѣвши фурфоньки пускила
Гей звѣзда! Тамъ то звѣзда!
Алежь бо то звѣзда! — Страхъ!

Та чого то ще люде не розказують про тї спадаючї звѣзды. Кажуть, Господь Богъ давъ вже такъ, що кождый чоловѣкъ має свою звѣздочку на небѣ. Коли чоловѣкъ уродить ся, то и его звѣзда заблысне на небѣ; колижь якій чоловѣкъ умре, то его звѣзда гасне и спадає зъ неба. Коли звѣзда спаде на землю а дѣвчина єи знайде, то якъ умыє ся нею, то буде така красна якъ зоря и щаслива у Бога та людей. Ще инші кажуть, що та сатана здôймає звѣзды зъ неба, душѣ грѣшныхъ людей, та кидає ихъ въ пекло.

Кождый толкує по своему. Але придивѣмъ ся, чи то можлива рѣчь, щобы звѣзды спадали зъ неба на землю? Щобы такъ казати, треба бы хиба думати, що небо, то якась нѣбы криша надъ землею, а на нѣй попричѣпляни звѣзды якъ маленькї лѣхтарнѣ. Колижь бо оно не такъ: знаємо вже дуже добре, що не одна звѣзда може въ сотеро бôльша, якъ цѣла наша земля. Щожь бы тогды стало ся, колибъ така звѣзда упала на нашу землю? Наша земля хиба розлетѣлась бы въ дрôбнї куснѣ, въ порохъ, а зъ неи и людей и слѣду бы не лишилось. Зважможь но теперь, кôлько то єсть звѣздъ на небѣ, далеко бôльше якъ людей на цѣлôй земли, бо незлѣчиме ихъ число. Якъ бы оно такъ було, що кождый чоловѣкъ має свою звѣзду, то на земли було бы хиба тôлько людей, що земля бы ихъ нѣякъ не могла помѣстити, хочь бы ихъ и міліоны на день гинуло. Але отъ що ще цѣкавѣйше: то знає кождый, що звѣзды спадають зъ неба що дня, чи лѣтомъ чи зимою; суть однакожь двѣ поры въ роцѣ, въ котрыхъ найбôльше звѣздъ спадає. Одну таку пору маємо якъ разъ теперь. Она тягне ся вôдъ 9 до 14 або 15 серпня; а що якъ разъ въ ту пору на 10 серпня припадає после латиньского календаря св. Лаврентія, то люде придумали собѣ, що то св. Лаврентій тому виноватый, що тї звѣзды спадають. Однї кажуть отже, що то очи св. Лаврентія, а другї, що то его сльозы; святый Лаврентій плаче, а его сльозы капають звѣздами на землю. Тому то ученї назвали ту пору порою св. Лаврентія. Друга така пора припадає знову на часъ межи 12 а 14 падолиста. Однакожь не завсѣгды спадають звѣзды въ великôй масѣ и не всюды ихъ однаково добре видко. Сими днями н. пр., отже якъ разъ въ порѣ св. Лаврентія, хочь вечеры були погôднї и яснї, не выдѣли мы богато спадаючихъ звѣздъ; на пять мінутъ упало ледви три або чотиры. Не такъ то було въ 1833 р. Тогды въ Америцѣ спадали звѣзды такою масою, що выглядало, якъ колибъ то звѣздистый снѣгъ падавъ; на девять годынъ начислено ажь около 240 тысячѣвъ звѣздъ. Дуже цѣкаве а заразомъ и поучаюче спаданє звѣздъ було 27 падолиста 1872 р.; тогды начислено въ несповна 3 годинахъ ажь 7.651 упавшихъ звѣздъ.

Але закимъ приступимо до поясненя сего цѣкавого зъявища, мусимо насампередъ нагадати, якъ представляє ся спаданє звѣзды.

Дивимось на небо засѣяне звѣздами и видимо на нѣмъ якусь маленьку звѣздку, що свѣтить досыть ясно; наразъ звѣзда та зачинає летѣти дуже скоро зъ горы на долину, але не просто а лишь каблукомъ; она все ще свѣтить, але вже въ половинѣ дороги притахає а на конець и зовсѣмъ гасне. Часомъ, особливо тогды, коли лише що змеркло ся и коли ще на небѣ видко мало звѣздъ, можна и то досыть низько при небосклонѣ побачити досыть велику, якъ спора куля, свѣтячу звѣз-

Въ 1887 р. выдобули ропы 4678.176 стм. вартости 1,7000.574 зр.; середна цѣна 1 стм. 3·56 кр.; занятыхъ роботниковъ було 3000.

Въ 1888 р. выдобули ропы 648.824 стм., вартости 2,116.425 зр.; середна цѣна 1 стм. 3·26 кр.; занятыхъ роботниковъ 3019. Перероблено въ краю 585.156 стм., вывезено поза Галичину 108.880 стм.

Въ 1889 р. выдобули ропы 716.595 стм. вартости 2,483.408 зр.; середна цѣна 1 стм. 3·47 кр.; занятыхъ роботниковъ було 3191. Переробили въ краю 607.715 стм., по за Галичину вывезли 108.880 стм.

Видко зъ того, що скôлькôсть ропы выдобутои, еи вартôсть и число занятыхъ роботниковъ росте постепенно. Менше потѣшаючимъ єсть фактъ, що наколи въ попередныхъ рокахъ всю ропу перерабляли въ краю, въ послѣдныхъ рокахъ значну скôлькôсть вывозять поза границѣ Галичины, черезъ що вартôсть промыслу нафтового зменшає ся для нашого краю, а зыскъ, котрый мôгъ бы остати на мѣсци, беруть иншій край, котрій галицку ропу дестилюють. Въ протягу 1889 р. вывезено ропы: 24.750 стм. до Вѣдня, 48.430 стм. до Фльорісдорфу, 9.150 стм. до Будапешту, 690 стм до инших мѣсцевостей Угорщины, вкôнци 25.860 сотнарôвъ метричныхъ за границю.

Отже зъ цѣлковитого запасу выдобутои въ 1889 р. ропы $^6/_7$ перероблено въ краю, а $^1/_7$ вывезли поза границѣ.

Станъ промыслу земного воску представляє ся такъ:

Въ 1886 р. выдобули воску 94.063 стм въ цѣнѣ, 2,409.789 зр. Пересѣчна цѣна 1 стм. 25·37 кр., занятыхъ роботниковъ 7071.

Въ 1887 р. выдобули воску 80.470 стм. вартости 1,905.096 зр.; середна цѣна 1 стм. 23·67 кр. Занятыхъ роботниковъ 6118. Въ краю перероблено 8470 стм. поза Галичину вывезено 72.000 стм.

Въ 1888 р. выдобули воску земного 87.828 стм., вартости 2,166.305 зр.; пересѣчна цѣна 1 стм. 24.66 кр.; занятыхъ роботниковъ було 5910. Въ краю перероблено 10.828 стм. поза Галичину вывезено 77.000 стм.

Въ 1889 выдобули 75.602 стм,, въ цѣнѣ 1,796.434 зр. пересѣчна цѣна 1 стм. 23 зр. 78 кр. Занятыхъ роботниковъ було 6004. Перероблено въ краю 19.602 стм., вывезено поза Галичину 56.000 стм.

Въ протягу 1889 р. вывезено земного воску: 15.000 стм. до Вѣдня, Штокеравъ и Моравскои Остравы; 3.000 стм. до Чехъ; 5.000 стм. до Нѣмеччины, 3000 стм. до Англіи; 30.000 стм. до Россіи.

Зъ повысшого зôставленя выходить, що скôлькôсть добуваного воску земного и его рôчна вартôсть постепенно зменшає ся, що рôчна вартôсть нафтовои сыровицѣ и земного воску выносить поверхъ 4,280.000 зр. а цѣлый промыслъ нафтово-озокеритовый затрудняє рôчно бôльше якъ 9000 роботниковъ.

Вартôсть сырого матеріялу пôдносить ся значно черезъ вôдповѣдну переробку на матеріялы торговельныи. Пôдъ тымъ взглядомъ вартôсть нафтового промыслу є безъ порôвнаня бôльша вôдъ промыслу земного воску. Зъ ропы вывозить ся за границю Галичины лише $^1/_7$, а земного воску $^2/_3$ — а останокъ перерабляє ся въ краю на продукты збутку, причомъ вартôсть продуктôвъ торговельныхъ зъ воску земного може выносити ледви 1 міліонъ зр., наколи вартôсть продуктôвъ торговельныхъ зъ ропы выносить кôлька міліоновъ зр.

Податку консумційного вôдъ выробôвъ нафтяныхъ заплачено въ Галичинѣ: въ 1886 роцѣ 2,164.877 зр.; въ 1887 р. 2,487.412 зр.; въ 1888 р. 2,612.964 зр.; въ 1880 р. 2,752.799 зр.

Переглядъ політичный.

„Presse" доносить, що переговоры въ справѣ заключеня угоды торговельнои межи Австро-Угорщиною, Нѣмеччиною и Италією розпôчнуть ся на певно дня 17 с. м. въ Монаховѣ.

Пôсля Fremdenblatt-у має бути заведеный въ Черновцяхъ консулятъ румуньскій.

Заказъ вывозити збôже зъ Россіи выкликавъ въ Берлинѣ величезне враженє. Декотрі ґазеты доказують, що правительство россійске выдало той заказъ зъ причинъ политичныхъ, яко вôдповѣдь на напады на россійскі фінансы. Часть прасы домагає ся знесеня мыта збôжевого. Круги правительственни суть тому противни, бо єсть загальне переконане, що то знесене не помоглобы нѣчого.

Даньскій міністеръ Скавеніусъ выступивъ зъ ґабінету и оголосивъ справозданє зъ своеи дѣяльности. Въ нѣмъ высказує вôнъ ся такожь о даньской политицѣ заграничной. Міністеръ уважає новй узброєня и укрѣпленя даньскі за конечнôсть и за обовязокъ правительства, щобы заховати самостôйнôсть краю. При тôмъ вôнъ не має на гадцѣ идеи реванжу, що єсть смѣшностію супротивъ могучости Нѣмеччины. Міністеръ такожь запротестувавъ противъ ґоворенья, що причиною его уступленя суть французскі симпатіи. Вправдѣ подивляє далекосягле значѣнє Франціи на поли духовôмъ, але не пôйшовъ бы зъ Францією шукати пригоды навѣть хочь бы ѣй и Россія пôдпомогла. Въ сердечной приязни Россіи и Франціи вôнъ добачає найлѣпшу ґарантію мира. Міністеръ заявляє ся наконець за союзомъ зъ Швецією и Норвеґією, бо пôвнôчнй державы кожда про себе не могла бы задержати свою независимôсть. Борба за вѣру и противъ літературного радикалізму мусить провадитись оружіємъ духовымъ.

Новинки.

— **Именованя.** Міністеръ рôльництва именувавъ асистентôвъ рахунковыхъ тутешнои дирекціи лѣсôвъ и добръ скарбовыхъ: Казимира Тиховского и Казимира Чежовского ц. к. концпістами адміністрацiйными; практиканта рахункового, Генрика Ржеплиньского ц. к. асистентомъ рахунковымъ; калькулянта, Северина Хуровича практикантомъ рахунковымъ при тôйже дирекціи.— Ц. к. краєва Рада шкôльна именувала дѣйствыми учителями и учительками: Людвика Роговского при школѣ етатовôй въ Козовцѣ; Сидонію Броневску при школѣ женьской им. св Мартина у Львовѣ; о. Петра Янкевича дѣйствымъ учителемъ религіи ґр. кат. при школѣ 6 клясовôй мужеской въ Снятинѣ; Ернестину Ґаберле дѣйстною молодшою учителькою 6 клясовои школы женьскои въ Ярославѣ.

— **Писемный испытъ зрѣлости** въ речинци вересневôмъ розпôчне ся въ тутешнôй высшôй школѣ реальнôй дня 9 вересня о год. 8 зрана.

— **Помилуванє вязня.** Цѣсарь дарувавъ решту кары засудженому на 15 лѣтъ тяжкои вязницѣ въ 1878 р. за злочинство убійства Онуфрѣєви Сенькову, котрый вôдсиджувавъ тоту кару у Львовѣ.

— **Утопивъ ся** въ саджавцѣ на Знесѣню оногды якійсь хлопець незвѣстного имени; громадскій урядъ занявъ ся его похороном.

— **„Дванацятка" спѣвацка** дасть въ Коломыи концертъ на дохôдъ фонду будовы рускот театру. До концерту того, котрый вôдбуде ся мабуть въ сали ратушевой роблять вже въ Коломыи приготовленя а тамошне товариство „Родина" має сими днями завязати комітетъ, котрый и заразъ розпôчне свою дѣяльнôсть.

— **Загадочна пригода** лучила ся оногды пôдчасъ войсковыхъ вправъ 95 и 55 полкôвъ въ Унтербергенъ пôдъ Львовомъ. Коли машеруючі войска наблизили ся до 95 полку, удаючого неприятеля, роздавъ ся зъ его стороны гукъ выстрѣлу карабінового, а куля перелѣтѣла о кôлька крокôвъ коло стоячого полковника 95 полку,

ду. Куля та заблисне а наразъ зачинає порушати ся иногдѣ въ досыть простôй лініи и змѣняє барву свого свѣтла а зґаснувши лишає по собѣ довгу темну смугу. Тй бôльшй спадаючй кулѣ называно звычайно метеорами. Дуже красный такій метеоръ выдѣли мы въ 1872 р. въ Бережанахъ. Спадаюча огниста куля горѣла насамперѣдъ ясно-жовтымъ майже бѣлымъ свѣтломъ, вôдтакъ стала червоною, пôзнѣйше синою а наконець філетовою, ажь — згасла, лишаючи по собѣ довгу, на око кôлька-нацять сяжнѣвъ довгу, може на чотиры пальцѣ широку рôвну смугу, котра насамперѣдъ выглядала філетово, вôдтакъ змѣнила краску на голубу а на конець на сѣру и позгнувшись зыказкувато стояла може якихъ пять мѣнутъ у воздусѣ ажь наконець поволи щезла, але не вôдъ разу, лишь кусниями.

Такъ отже представляєсь намъ спадане поодинокои звѣзды. Придивѣмъ же ся теперь зъ якои высоты спадають тй звѣзды, зъ котрого мѣсця на небѣ, що то таке тй спадаючй звѣзды и зъ вôдки они беруть ся.

Зъ многихъ досвѣдôвъ обчислено, що тй звѣзды, що спадають на землю, суть вôддаленй вôдъ неи не дальше якъ на милю а найбôльше на 35 миль, значить ся, мы видимо спадаючу звѣзду въ такой высотѣ вôдъ землѣ тогды, коли вже можь добре спôзнати, що она спадає. Они спадають зъ такою скоростію, що роблять 1 до 10 миль на годину. Колижь приглянемось, зъ котрого мѣсця на небѣ они летять, то побачимо, що (для одного лишь примѣру сказавши) зъ того мѣсця, що лежить трохи на пôвнôчный захôдъ вôдъ звѣздъ, котрй нашъ народъ называє „косарями" (Оріонъ)—въ тôмъ мѣсци лежить такожь громада звѣздъ, звана Персеємъ.

Щобижь ще лѣпше зрозумѣти, якъ тотй звѣзды спадають, то подумаймо собѣ такъ: Мы стоимо на зелѣзнôй дорозѣ, на котрôй зъ правого и лѣвого боку иде богато шинъ и на нихъ ѣдуть вечеромъ поѣзды. При кождôй машинѣ свѣтять ся червонй лямпы. Коли тй машины ще дуже далеко вôдъ насъ, то мы не чуємо ихъ гуркоту и намъ здає ся, що лямпы стоять на одномъ мѣсци и свѣтять всѣ при купѣ; ажь коли они пôдъѣдуть близше до насъ, видимо, якъ тй лямпы зачинають розходитись вôдъ себе и летять одна за другою дуже скоро до насъ, минають насъ на лѣво и право и щезають поза нами. Коли вôдтакъ оглянемось, то видимо, якъ тй лямпы зачинають знову сходитись до себе, а вôдтакъ нѣбы знову стоять при купѣ ажь и щезають. Зовсѣмъ такъ само дѣєсь и зъ тыми спадаючими звѣздами.

Сей примѣръ послужить намъ заразъ до поясненя зъявища зъ 1872 р. Колы тогды звѣзды масамы спадали, переконано ся, що они злѣтають всѣ рôвнобѣжно до себе и лишь намъ такъ выдає ся, що они летять въ рôзнй стороны, подôбно якъ тй машины зъ лямпами на зелѣзницяхъ. Астрономы въ Ґетинзѣ стали отже выраховувати ихъ дорогу и дôйшли до того, що тй спадаючй звѣзды летять дорогою, котрою поверталась давнѣйше якась комета, (звѣзда зъ огнистымъ хвостомъ або мѣтлою), звана кометою Бѣлього. Италіяньскій астрономъ Скіяпарелли высказавъ бувъ вже давнѣйше, що тй спадаючй звѣзды, то частинки якоись кометы, котра розсыпує ихъ масами по своѣй дорозѣ. Єго поглядъ потвердила якъ разъ комета Бѣлього и досвѣдъ зъ 1872 р. Тота комета роздѣлилась була ще 1845 р. на двѣ части, а коли вôдтакъ показала ся знову въ въ 1852 р., то обѣ тй части були вже далеко вôддаленй вôдъ себе. Вôдъ того часу щезла та комета зовсѣмъ и рѣчь очевидна, що она розсыпалась зовсѣмъ въ такй дрôбненькй спадаючй звѣзды. Цѣкаве при тôмъ було и то, що Скіяпарелли на кôлька лѣтъ напередъ заповѣвъ, що котрогось року, коли въ падолистѣ будуть звѣзды спадати великими масами буде можна по тыхъ звѣздахъ вôдшукати знову дорогу тои кометы, котра щезла. Такъ и стало ся въ 1872 р.

Але що найцѣкавѣйша рѣчь показала ся при тôмъ. Пригадаймо собѣ повысшій примѣръ зъ зелѣзницями. Мы сказали тамъ, що коли лямпы при машинахъ далеко вôдъ насъ, то они здають ся намъ при купѣ, а коли до насъ доходять, то нѣбы розлѣтають ся на всѣ боки а вôдтакъ, коли насъ поминуть, то въ противнôй сторонѣ знову сходять ся. Такъ саме бувае и зъ спадаючими звѣздами. Ґетинґскій астрономъ Клінкерфісъ, бувъ отже того переконаня, що тй спадаючй звѣзды можна бы десь въ противнôй сторонѣ видѣти при купѣ,

лінія. По хвили слѣдувавъ и другій выстрѣлъ, а куля перелетѣла по при саме ухо полковника, поцѣлила и ранила одного фрайтра и передерла дальше блюзу одному фельдфеблеви. Зроблено заразъ ревізію карабінôвъ и патронташѣвъ, але не выкрыто нѣчого.

— **Въ Слобôдцѣ лѣснôй** коло Коломыѣ стала ся нещаслива пригода въ наслѣдокъ неосторожности молодого писарчука въ скарбѣ п. Ґросса. Писарчукъ Александеръ Могильницкій, 17 лѣтный молодець, стрѣлявъ въ комнатного карабінка (фльоберга) и взявъ собѣ за цѣль кововку; тымчасомъ поцѣливъ такъ нещасливо служницю Анну Голубокъ, що куля прошила само серце и нещасна дѣвчина упала вôдъ разу нежива.

— **Огонь.** Въ Васильковцяхъ повѣта гусятиньского згорѣли въ ночи дня 10 с. м. двѣ загороды селяньскій, неасекурованій. Огонь займивъ ся зъ того, що Варвара Лапкôвска и єи зять Михайло Дудикъ привезли въ ночи снопы зъ поля и складали ихъ въ стодолѣ при свѣтлѣ нафтовои лямпы. Шкоду обчисляють на звыше 300 зр.

Всячина.

— **Ковбаски зъ — песячого мяса.** Въ деякотрыхъ великихъ мѣстахъ нѣмецкихъ, стали теперь въ оригінальный способъ фальшувати ковбаски. Въ Монаховѣ н. пр. ловлять фабриканты „теплыхъ ковбасокъ" псы, убивають ихъ и мясо ихъ уживають на ковбаски. Фальшоване то прибрало такъ великій розмѣры, що маґістратъ мѣста носить ся теперь зъ гадкою, якъ зарадити злому. На слѣдъ того фальшованя прийшовъ маґістратъ въ той способъ, що въ мѣстѣ вôдъ двохъ вже лѣтъ пропадають що найкрасшй и найдорожшй псы, а властителѣ ихъ не знають, де они подѣвають ся. Въ двохъ лишь случаяхъ удалось выловити рѣзникôвъ, що рѣзали крадені псы на ковбаски и имъ зроблено процесъ. Тымъ способомъ цѣла справа выйшла на явъ. Показало ся также, що то не нужда и дорожня спонукала рѣзникôвъ красти чужй псы, але зъ одпои стороны охота зыску, а зъ другои то, що въ Монаховѣ перебуває черезъ лѣто богато италіяньскихъ робôтникôвъ, котрй люблять песяче мясо та уважають єго за присмакъ, а вôдтакъ, що єсть богато людей, котрй думають, що песяче мясо, а особливо сало, помагає на деякй слабости, головно на сухоты. Маґістратъ Монахова вôднѣсъ ся отже зъ запытанемъ до маґістрату берлиньского, чи и въ Берлинѣ рѣжуть псы на ковбаски и якъ тамъ маґістратъ допильновує того, щобы людемъ псы не пропадали, та щобы хорыхъ звѣрять не рѣзано.

Маґістратъ монахôвскій єсть того погляду, що рѣзанє псôвъ треба бы такъ само доглядати, якъ и рѣзанє всѣлякихъ инщихъ звѣрятъ. Берлиньскій маґістратъ вôдповѣвъ, що до вѣдомости властей берлиньскихъ ще не дойшло, щобы въ Берлинѣ хто псы рѣзавъ и длятого нема тамъ и нѣякои надъ тымъ контролѣ.

— **Наукова подорожь комісаря поліціи.** Въ жаднôмъ краю нема тôлько злодѣѣвъ на зелѣзницяхъ, що въ Италіи. Поѣзды зелѣзничй, особливо тй, що привозять чужинцѣвъ, мають своихъ сталыхъ злодѣѣвъ и не оденъ подорожный, що радувавъ ся вже, що буде оглядати чудеса Венеціи, Риму або Неаполю, приѣхавъ туды зъ порожными кишенями. Зарядъ италіяньскихъ зелѣзниць постановивъ въ послѣднихъ часахъ зробити сему лиху конецъ и въ тôй цѣли выславъ комісаря поліціи Орестіса, найздôбнѣйшого аґента слѣдчого, въ подорожь наукову по своихъ лініяхъ зелѣзничихъ, щобы вôнъ на пôдставѣ зôбраныхъ досвѣдôвъ выготовивъ плянъ, якъ треба лиху зарадити. Орестісъ выбравъ на початокъ зелѣзницю зъ Фльоренціи до Ніццы. Але заразъ тутъ приключилась ему пригода: Въ Ніццѣ знайшовъ вôнъ свôй куферъ зовсѣмъ порожнымъ. Злодѣѣ, для котрыхъ Орестісъ мавъ бути пострахомъ, закпили собѣ зъ него; забрали всѣ рѣчи зъ куфра, а за то лишили таке письмо: „Злодѣѣ зелѣзницѣ шлють привѣтъ фльорентскому стрѣлцеви злодѣѣвъ. Вертай щасливо домôвъ и будь переконаный, що мы будемо и дальше красти". Орестісъ ѣздить однакожь и дальше и має надѣю, що єго місія увѣнчаєсь добрымъ успѣхомъ.

Вѣсти епархіяльни.

Арх. Львôвска.

Митрополича консисторія оповѣщує конкурсъ на принятє кандидатôвъ духовного стану до духовныхъ семинарій у Львовѣ и у Вѣдни зъ речинцем для Львова до 21 вересня. До просьбъ на имя консисторіи адресованыхъ, треба залучити: 1. Свѣдоцтво вôдповѣдного уряду парохіяльного о тôмъ, що просячій єсть сыномъ законно-вѣнчаныхъ родичѣвъ гр. кат. обряду и що въ тôмъ обрядѣ хрещеный и мироцомазаный, 2. свѣдоцтво убожества, выданє урядомъ парохіяльнымъ а потверджене старостомъ, 3. всѣ свѣдоцтва ґімназіяльни зъ свѣдоцтвомъ зрѣлости, а если просячій зъ причины пôдчасъ наукъ одинъ пôврôкъ або бôльше школу опуствивъ, то повиненъ свѣдоцтвомъ вôдъ уряду деканального и староства доказати, де въ тôй часъ перебувавъ и чимъ занимавъ ся: 4. свѣдоцтво звязи войсковои, єсли просячій має яку связь зъ войскомъ. Просьба и свѣдоцтва мусять бути приписаными значками стемплевыми заосмотрени. Кандидаты, котрй стараються о принятє до львôвскои духовнои семинаріи, мають 29 вересня а кандидаты до Вѣдня 4 верес. кождымъ разомъ передъ 8 годиною зъ рана явитись въ архикатедральной церквѣ св. Георгія, выслухати тамъ-же св. литургіи, котра для нихъ вôдслужить ся а по литургіи до того призначенôй пôддати ся испытови зъ церковного спѣву и основъ вѣры христіяньскои. Значочій спѣвъ гармонійный будуть мати при рôвныхъ условіяхъ другихъ першенство въ принятю до семинаріи, але за то будуть обовязани дальше въ тôмъ спѣвѣ справлятись и на кожде вôзванє ректорату семинаріи безусловно въ тôмъ спѣвѣ брати участь. Призначени до принятя кандидаты повинни дальше въ призначенôмъ ректоратомъ дни пôддати ся оглядинамъ семинарицкого лѣкаря. Вкôнци мусить кождый кандидатъ при принятю до семинаріи выказати ся своимъ молитвословомъ єрейскимъ и изборникомъ службъ церковныхъ; ся послѣдна точка обовязує также тыхъ, котрй вже суть питомцями семинаріи.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 14 серпня. Гр. Кальнокій повернувъ зъ Ишль.

Будапештъ 14 серпня. Кн. Фердинандъ болгарскій выѣхавъ вчера вечеромъ зъ дрмъ Станчевомъ и майоромъ Стояновомъ до Софіи.

Константинополь 14 серпня. Драґоманъ французского посольства Вільберъ выѣхавъ зъ окупомъ за Реймонда до Гозбишаковъ.

Поѣзды зелѣзничй.

Пôсля годинника львôвского. (Ôдъ 1 червня 1891).

До Львова приходятъ:	Поѣздъ поспѣшн.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	8·50	9·28	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Орлова, (на Ясло-Ряшѣвъ вôдъ 1 липня до 31 серпня		8·12		
Зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Гусятина и Станіслава	8·—	2·—		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіславова		6·53		
Зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіславова и Стрыя.		3·42		
Зъ Сухои, Хирова и Стрыя.		7·54		
Зъ Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя		9·02		
Зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.		12·19		
Зъ Сокаля и Белзця				4·22
Зъ Жовкви				6·45
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	4·15	7·20	8·30
До Пôдволочискъ	4·11		9·50	10·35
До Пôдволочискъ на Пôдзамче	4·22		10·15	11·05
До Зимноводы-Рудна			4·25	
До Орлова (на Ряшѣвъ-Ясло вôдъ 1 липня до 31 серпня		6·16		
До Сучавы, Черновець, Станіславова и Гусятина	9,16	10·24		
До Станіславова, Черновець. Яссъ и Букарешту		4·30		
До Стрыя, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіславова и Гусятина		8·05		
До Стрыя, Хирова и Сухи		8·53		
До Стрыя, Хирова, Сухои, и Станіславова		10·50		
До Стрыя, Станіславова, Гусятына, Лавочного, Пешту, Хирова и Стружа		6·20		
До Белзця и Сокаля				9·25
До Жовкви				7·40

Примѣтка: Годины пôдчеркнені лінійкою означають часъ ночный вôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Надôслане

Родимцѣ! Выдавництво „Рускои Историчнои Бібліотеки" поклало собѣ задачу, подати Вп. Родимцямъ енціклопедію историчну нашои бувальщины вôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ ажь до теперѣшныхъ, зложену зъ творôвъ найлучшихъ историкôвъ. Зъ симъ (XIII) томомъ будуть мати Вп. Родимцѣ вже 11 томôвъ, котрй сягають въ половину XVII. стол. (небавомъ буде выповнена прогалина VII и VIII томомъ). Однакожь вже теперь, коли выдавництво ледви доходить половины, першй томы вычерпують ся такъ, що пôзнѣйшй предплатники ледви зможуть зложити собѣ комплеты. Такъ зъ I. и II. тому лишило ся ще по 150 примѣрникôвъ и задля того заявляемо, що лише до 1 руск. жовтня с. р. можна буде набувати сей томы разомъ зъ слѣдуючими 9-ма за 12 р. (брошурованй), а зъ 1-мъ жовтня I и II томъ „Руск. Ист. Бібліотеки" можна буде достати лише по цѣнѣ книгарской 3 зр. 50 кр. Просимо отже тыхъ Вп. Родимцѣвъ, котрй бажали бы набути комплетъ „Рускои Историчнои Бібліотеки" по цѣнѣ препумерацийнôй о скорй замовленя. Передплату найлучше надсылати (можна и мѣсячными ратами пôсля власнои декларації) пôдъ адресою:

Олександеръ Барвѣньскій, проф. семін. учит. у Львовѣ, ул. св. Николая, 13, II.

яко свѣтячу масу, а що того въ Европѣ не можна було видѣти, то вôнъ телеграфувавъ до Мадрасу въ Азіи до астронома Поґзона, щобы той за тыми звѣздами въ тôй а въ тôй сторонѣ слѣдивъ. Депеша вôдойшла 20 падолиста, а вже 2 грудня знайшовъ Поґзонъ дѣйстно точно въ мѣсци назначенôмъ Клінкерфісомъ, комету зъ довгимъ хвостомъ. Зъ того отже показало ся, що такъ званй спадаючй звѣзды, то суть частинки кометъ, розсипанй по цѣлôй дорозѣ, котрою комета иде, а коли дорога тои кометы перетинає дорогу нашои землѣ, то мы видимо, якъ тй частинки перелѣтають попри нашу землю и думаємо, що они спадають на землю, коли тымъ часомъ частинки тй летять въ воздухъ дальше. Въ далекôмъ вôддаленю вôдъ землѣ здають ся они намъ якъ бы збитй въ купу, якъ одна свѣтяча звѣзда а за нею волочить ся ще хвôстъ, значить ся, тй частинки, котрй ще близше до насъ. Коротко сказавши, спадаючй звѣзды творять величезнй подовгастй обручки и не суть по всѣй имовѣрности нѣчого иншого якъ лишь розсыпавшй ся на широкй просторы кометы.

(Конець буде).

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.